

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Măa publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: Scrisoarea M. S. Regelui către Președintele Consiliului de Miniștri. — *G. Coșbuc*, Muguri și ouă roșii. — *Victor Puiu*, Despre dragostea creștină. — *Al. V. Poppeanu*, Cultura porumbului. — *Grigore Teodossiu*, Cântec rășboinic. — *D. Tealeor*, Tezaurul de la Pietrôsa. — *Ion Kalinderu*, Teatru la sate. — *V. S. Moga*, Cultura metodică sau raționată a pămînturilor, cultivate cu cereale și plante de nutreț. — Circulară asupra monedelor. — *Niger*, Amintiri de călătorie. — *C.*, Societatea culturală „Corôna Română” de pe Domeniul Coronei Segarcea. — *Ion N. Bunoioc*, Scrisoare către redacție. — *M. C. Constantinșcu*, Ce face beția! — Depurtarea stolurilor de ciorl. — Cronica Săptămânii. — Înțareatul vacilor. — De la sate. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Invierea Domnului. — Christos ducend crucea. — Christos pe cruce. — Pogorirea de pe cruce. — Porumb. — Tezaurul de la Pietrôsa. — Părți din tezaurul de la Pietrôsa.

FURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE:

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURIIULUI

Medalie de argint la Exp.

Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum : **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătălăgele vinete, Fasole țucăra și Ardei copti** în cutie de $\frac{1}{2}$ kilo cu prețul de **Lei 5,75, colecția de 10 cutii, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sa și comuna D-vastră. Plata în ramburs.**

Fiind siguri că în tot-d-a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu **12%** în raport cu anul trecut.

Comandele se adresază

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

C E R E S

Societate cooperativă de agricultură

București

3, Strada Țarageorgevici, 3.

Mijlocesce vinderea de cereale și ori și ce alte produse agricole... Furnisază pluguri, grăpi, pulverisatoarele și tot felul de instrumente agricole. Instalează uscătorii de fructe, procurând aparatele trebuincioase acestei industrii... Furnisază vițe americane altoite, pomi roditori și ori-ce felde semințe.

În vederea semănăturilor de primăvară, procură semințe bune și eficiente de plante de nutreț, lucernă, trifoi, semințe de zarzavaturi, etc.

Prețurile mici și marfa garantată, sub controlul stațiunii agronomice din București. După cerere se pot trimite probe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune > 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve > 1.075.842.67

Total în aur Lei 7.052.531.67

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a grindinei, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentanța generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

GRADINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stup, Trandafiri, etc.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vărsat

Sobe de porte albe și colorate

Reprezentanța generală pentru toată țara

(Bucur. Calea Moșilor No. 51. Iași, str. Mitropoliei No. 2. Galați, str. Egalității No. 48.)

În editura Institutului de Arte Grafice Carol Göbbel, București, strada Dămnei 16, a apărut de sub tipar: **NOUA PASCALIA** sau **Calendar etern bisericesc**, precedat de explicarea vechilor pascalii, de colonel *Petre Vasiliu-Năsturel*.

PREȚUL 1 LEU. De vindere la editor și la principalele librării din Capitală.

Scrisoarea M. S. Regelui către Preș. Consiliului de Miniștri.

Scumpul Meu Președinte al Consiliului,

În fața greutăților financiare actuale care impun jertfe tuturilor spre a se ajunge cât de curînd la restabilirea creditului nostru pe temelie sănătósă, privesc ca o datorie de a ușurà și Eu sarcinele Statului.

Dorese, dar, ca tóte reducerile ce se vor aplicà în viitor acelor care slujese Statului, să fie de asemenea aplicate și listei civile.

Economia ce va rezultà din acéstă măsură va rămânea la dispoziția tesaurului public pentru întîmpinarea trebuințelor care nu s'ar puté îndeștula prin creditele bugetare.

Primesce, Scumpul Meu Președinte al Consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă ce-ți păstrez.

București, în 22 Martie 1901.

CAROL.

Muguri și ouë roșii.

La Florii muguri de salcie, și la Paște ouë roșii. Mugurii și oul sînt acelaș simbol, unul luat din lumea plantelor, altul din lumea animalelor. Amîndouë sînt simbolul vieții ce se renasce, a vieții vecinice în natură. Iar semnul vecinicieii e cercul, sau róta, figura cea fără de nici un colț și închisă ast-fel că nicăiri nu are început și nicăiri sfîrșit. De-aceea din mlădița cu muguri de salcie creștinii fac o cunună, care închipue vecinicia. Iar semnul sórelui celui sfînt, care e puterea învietóre a naturii întregi, e tot o róta, căci într'adevăr, el ne pare o róta de foc. Și e rotund. De-aceea rotundul ou închipue sórele. Și fiind-că sórele e roșu-aprins, creștinii închipuesc pînă și coloréa sórelui și dau oului de Pasce culórea roșie.

Obiceiul cu muguri de salcie și cu oul roșu la Pasce e mai vechiu de cât creștinismul. Păgânii, cu mult înaintea întrupării Domnului Christos, aveau tot acelaș obicei, la sărbătorile lor de primăvară. Ei închipuiau pe oul lor ori chipuri de zei, ori luptele Sorelui cu întunerecul și cu mórtea — cu noptea, cu norii, cu crivețul și cu gerul. Obiceiul a rămas și la creștini, dar noi nu puteam nici să închipuim pe oú chipurile mincinoșilor zei ai păgânilor și nici s'arătăm în scrisóre credințele lor cele deșarte. Noi facem pe oú numai flori și podóbe și ast-fel îl încondeiem, fără să scim de ce, numai ca să fie frumos.

Dar dacă și noi ca și păgânii salutăm sfintul Sóre care ne aduce primăvara și, cu ea, reînvierea naturii, și ni-l închipuim cu oul roșu, noi nu vedem numai ca păgânii renascerea naturii care-a murit peste iarnă, nu numai reînvierea plantelor și a mulțimii nespuse de gânganii făcute de Dumneđu : Noi creștinii vedem învierea Duhului vecinic, a lui Dumneđu însuși. Fiul lui Dumneđu, cel de-o ființă cu Tatăl, a biruit puterea locașului morții și cu mórtea sa a mântuit lumea. El, cel ce e însuși Iubirea, pe care-a propăvăduit-o cu fapta și cu cuvântul, a venit în lume ca să aducă pacea și buna voire între ómeni și ne-a învățat să iubim pe de-aprópele nostru ca pe noi însine. Prin el ne-a venit nădejdea mântuirii și a răsplății vecinice după binele și réul ce l-am făcut trăind pe lume.

Lui Dumneđu care-a înviat din morți, lui îi aducem noi creștinii la Pasce cântece de biruință și de laudă. Cununa făcută din mlădiță cu muguri de salcie e cununa ce se dă biruitorului Domn care a ispășit păcatele lumii. Iar oul roșu e jertfa ce-o aducem întru lauda și prea mărirea nebiruitului Domn. Iată-l, lumină din lumină și Dumneđu adevărat, ieșind din mormint să vestescă puterea sa celor ce au ochi să vadă și urechi să audă, dar mai ales suflet ca să 'nțelégă!

Înălțator de inimă e gândul, că Dumneđu în marea sa milă, a căutat însuși să ne arate calea mântuirii, că Dumneđu ne iubesc într'atâta și ne-a

Invierea Domnului Christos
(după un tablou vechi mural).

iubit așa de mult în cât și pe unicul său fiu și-l-a dat pentru mântuirea noastră. Intre ai săi a fost, și ai săi nu l-au cunoscut, de-aceea au rămas în întinericul lor. Dar noi creștinii l-am cunoscut: și iată, lumină dumnezească e în sufletele noastre și va fi, câtă vreme vom merge pe căile Domnului. Căci dis-a Christos către Toma: Tu crești, pentru-c'ai vădut; fericiiți ce-î ce n'au vădut și totuși cred.

G. Coșbuc.

Despre dragostea creștină.

— Cuvîntare populară —

„Să iubesci pe aprópele tãu ca pe tine însuși” (Mateiu, XXII, 39).

Frați creștini,

na dintre învățăturile înalte ale creștinătății, care a adus mai mult bine omenirii și care se vede strălucind printre mulțimea de alte învățături ce alcătuiesc adinca înțelepciune cuprinsă în sf. Evanghelie, este fără îndoială și aceea-ce se cuprinde în puținele cuvinte rostite la început: «Să iubesci pe aprópele tãu ca pe tine însuși,» prin care vedem cum Mântuitorul ne spune așa de lămurit să ne iubim unii pe alții. După învățătura prin care El ne-a îndemnat a crede și-a mări un Dumnezeu, și după învățătura prin care ni se spune a ne iubi pre noi înșine, îngrijindu-ne sufletul și trupul, Domnul nostru Isus Christos ne dă și aceea prin care ni se dice că, precum ne iubim pe noi, așa să iubim și pe aprópele nostru. E prea adevărat că multe sînt învățăturile cuprinse în sf. Evanghelie, care fiind ținute cu sfințenie ne fac a fi deosebiți de lumea care încă nu are fericirea a fi creștină, adică lumea păgână, dar acea învățatură, care să ne arate mai mult că sîntem ființi alese și cu o menire deosebită în această viață, adeverați creștini, e tocmai învățătura despre dragoste, pe care Mântuitorul nostru când ne o dă ne dice să nu o avem numai către prietenii ci chiar și către vrăjmași. Și, cu tóte că pãrticica ce s'a citit astă dî din sf. Evanghelie nã-ar fi dat

prilej p \acute{o} te a vorbi despre alt-cev \acute{a} , noi s \acute{a} vedem totu \acute{s} i ce este dragostea, cum ne-o arat \acute{a} Domnul nostru Isus Christos \acute{s} i mai ales dac \acute{a} o avem.

Dragostea cre \acute{s} tin \acute{a} — fra \acute{t} ilor — e o virtute s \acute{a} dit \acute{a} \acute{i} n sufletul nostru, care ne \acute{i} nd \acute{e} mn \acute{a} a dori \acute{s} i a face tot-d' \acute{a} -una or \acute{i} -cu \acute{i} numai bine, fie acel bine vremelnic, fie vec \acute{i} nic. Cu alte cuvinte, dragostea e pe de-o parte datoria prieten \acute{e} s \acute{c} \acute{a} de a voi binele apr \acute{o} pelui nostru, pe de alta silin \acute{t} a de a- \acute{i} face binele. Dragostea e leg \acute{a} tura nev \acute{e} du \acute{t} \acute{a} ce ne unesce la o lalt \acute{a} \acute{s} i ne ajut \acute{a} a trece \acute{i} mpreun \acute{a} mai u \acute{s} or valurile vie \acute{t} ei. Ea e semnul deosebitor al cre \acute{s} tin \acute{a} t \acute{a} ii \acute{s} i \acute{i} n ea se vede l \acute{a} murit cre \acute{s} tin \acute{a} tatea cu via \acute{t} a ei plin \acute{a} de har dumnezeesc.

\acute{I} n lumea veche, atunci c \acute{a} nd \acute{i} nt \acute{r} ega omenire er \acute{a} \acute{i} n p \acute{a} -g \acute{a} n \acute{a} tate, dragostea c \acute{a} tre apr $\acute{o$ pele nu se cunoscea. Inr \acute{e} -u \acute{t} \acute{a} ii, \acute{o} menii se du \acute{s} m \acute{a} niau \acute{s} i se ur \acute{a} u de m \acute{o} rte \acute{i} ntre ei. \acute{S} i, de \acute{s} i s \acute{e} m \acute{i} nt \acute{a} dragostei er \acute{a} s \acute{a} dit \acute{a} \acute{i} n sufletul lor, ea er \acute{a} \acute{i} ns \acute{a} \acute{i} n \acute{a} bu \acute{s} it \acute{a} \acute{s} i nu pute \acute{a} s \acute{a} r \acute{e} sar \acute{a} \acute{s} i s \acute{a} se arate a \acute{s} a de frum \acute{o} s \acute{a} ca \acute{i} n cre \acute{s} tin \acute{a} tate. Ura er \acute{a} pretutindene, iar sc \acute{i} n- \acute{t} ea dragostei doar \acute{i} ntre p \acute{a} rin \acute{t} i \acute{s} i fi \acute{i} de va fi lic \acute{a} rit pu \acute{t} in. Prin legea Vechiului A \acute{s} ed \acute{a} m \acute{i} nt ea a fost crescut \acute{a} prin una din cele de ce porunci. Dar a trebuit s \acute{a} vin \acute{a} Domnul

nostru Isus Christos pentru ca prin dumnezeescile Sale învățături să dea lumii virtutea dragostei în totă strălucirea cuvenită. Această pornire firască a sufletului omenesc Mântuitorul ne-o arată ca o poruncă nouă, nu ca cea de altădată, ci întregită, pentru-că ne învață a o avea și către vrăjmași.

Iată chipul măreț și plăcut sub care ne înfățișează El dragostea, și frumoșele Sale cuvinte cu care ne îndemnă a ne iubi. Să ascultăm ce ne dice El însuși: «Ați auzit — dice Mântuitorul—că s'a ȳis celor de demult: Să iubiți pe aprópele vostru și să uriti pe vrăjmașii voștri; dar eũ dic voue, iubiți pre vrăjmașii voștrii și bine-cuvintați pre cei ce vę blastemă, faceți bine celor ce vę urăsc și vę rugați pentru cei ce vę vatămă și vę urgisesc, ca să fiți fi ai Tatălui vostru cel din ceruri, carele răsare sórele peste cei răi și peste cei bunii și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.

Căci de iubiți numai pe cei ce vę iubesc pre voi, ce plată aveți? Óre nu fac și vameșii ast-fel? Și dacă îmbrățișați cu iubire numai pe frații voștri, ce a-ți făcut mai mult? Óre nu și păgânii fac așa? De aceea fiți desăvırșiți precum și Tatăl vostru cel ceresc desăvırșit este (1). Și cu aceeași blândețe ne învață iar, ȳicend: «Ați auzit că s'a ȳis celor de demult: ochiũ pentru ochiũ și dinte pentru dinte. Iar eũ dic voue: celui rău să nu stați împotriva, ci ori-cine te va lovi peste obrazul drept, tu întórce-ți și pe cel stâng. Și celui ce voesce a se judecã cu tine și a-ți luã cămașa, lasã i și vestmîntul» (2).

(1) Matei. V. 43.

(2) Matei. V. 38.

Iată ce fel de dragoste vrea Dumnezeu să avem noi oamenii!.. Și de-am căuta în întreaga lume și de am cerceta toate învățăturile ce s'au alcătuit vre-odată de oameni, zădărnice ne va fi truda, căci nu vom pute găsi nicăieri o asemenea învățătură, așa de frumos și deslușit arătată, precum ne-o dă Mântuitorul pe acea despre dragoste.

Dar, cu toate acestea, cu toate că Dumnezeu ne îndemnă atât de mult a ne iubi între noi, cu toate că rózede dragostei creștine sînt atât de frumoase și aducătoare de folos, noi nu o avem. Noi fugim de ea, o înlăturăm, iar în locul ei facem ca ura și tot felul de răutăți să ne stăpînescă. Și ca să ne încredințăm mai bine despre acest adevăr, n'avem de cît să ne readucem în minte numărul peste măsură de mare al tuturor urmărilor acestui urât păcat, ce se ved dîlnic în mijlocul nostru. Noi nu ne iubim, ci ne urim, ne vorbim de rău, ne batjocorim, ne răpim avutul unul altuia și ne place a ne pierde vremea prin tot felul de judecăți! Cine nu scie cîtă ură nu este chiar între vecini, sau cine nu scie cum ne vorbim de rău unul pe altul ori-unde ne adunăm mai mulți la un loc, sau cine nu scie cum se batjocoresc unii de la lucruri chiar de mică însemnătate! De asemenea cine nu cunósce obiceiul urit al unora de aș-î pierde timpul și avutul prin judecăți de ani de zile pentru lucruri asupra cărora dacă s'ar fi cugetat cu pricepere, cu răbdare și cu dragoste, s'ar fi ajuns de la început la înțelegere!.. Sîntem lacomi, ne urăm și ne asuprim unii pe alții mai rău de cît păgânii, ba chiar ne și ucidem fără frică de păcat! Ne uităm cu nesaț la nenorocirea altuia și ori-ce rău venit pe capul aprópelui nostru, pe noi ne umple de bucurie!.. Domnul nostru Isus Christos ne-a învățat să ne iubim și vrăjmașii, iar noi nu ne iubim nici chiar rudele!..

Iată ce avem noi în locul dragostei!.. În locul dragostei în sufletul nostru și-a găsit loc ura și toate păcatele ce stau în legătură cu ea!..

Iar acum de ne întrebăm singuri, ce isvoresce din toate aceste fapte, adică, cari sînt urmările acestor păcate, va trebui negreșit să recunóschem că dinsele sînt răutățile cele mai păgubitoare de óre-ce păcatul urei face să fie în lume nenumăratele răutăți ce se ved dîlnic și de care noi nu căutăm a ne mântui. Ne frămîntăm dîlnic în rózede veninóse ale păcatului dușmăniei și ne sbatem în ghiarele tutu-

ror relelor ce isvoresc din ea și ne trecem viața fără să gustăm din fericirea ce o poate aduce omenilor dragostea, acea dragoste creștină, din inimă curată, ce am văzut că ne-o arată Mântuitorul atât de frumos.

Viața noastră, iubiți creștini, față cu vecinicia e ca o clipă, deci pentru ce ore nu am căută să o trăim în liniște, în iubire creștină și în pacea ce isvoresce din ea?.. «Poruncă nouă dau voue — dice Mântuitorul — ca să vă iubiți unul pe altul. Căci întru acesta vor recunoște toți că sînteți fii ai mei» — «Nimăruî cu nimic să nu fim datori fără numai cu a ne iubi unul pre altul». Căci: «De ne iubim unul pre altul Dumneđeu întru noi petrece și dragostea lui desăvîrșită este întru noi». Iată ce ne învață Mântuitorul lumii, Domnul nostru Isus Christos, iată ce ne învață sfinții Săi Apostoli, iată ce ne învață și sf. noastră Biserică în tot-deauna! Ce bine ar fi de am ascultă și de am înțelege!..

Numai având acea dragoste creștină, nefățarnică, pornită din inimă curată, vom trăi pacinici în această lume, așa cum cere Dumnezeu și cum trebuie să o avem. Să căutăm deci a ne însuși această frumoasă virtute, ce ne lipsesce atât de mult, și să o sădim în sufletele noastre, slujindu-ne pururea de dînsa și vom vedea că bune îi sînt rîdele.—*Amin.*

Victor Puiu.

CULTURA PORUMBULUI

Dobîndirea unei recolte bune în anii secetoși.

Știe că cultura porumbului e o îndeletnicire de căpetenie a celor mai mulți săteni. De aceea cred că e nevoie să vorbesc cum pot fi dinșii siguri de izbînda acelei culturî, chiar și în anii secetoși.

Mijlocele firești cu care putem ajuta rodirea porumbului pe timp de secetă sînt privitoare la :

1. Felul de pregătire a pămîntului.
2. Timpul și felul de îngropare a semințelor.

3. Lucrările de întreținere.

Felul de pregătire a pămîntului are o mare înrîurire asupra bunului început de dezvoltare a plantelor. Mulți din plugarii noștri se mărginesc să are cîmpul numai în momentul cînd trebuie să semene; alții fac așa dîsa arătură ogor tot primăvara, prin Februarie sau Martie, arînd încă odată la vremea semînării; iar alții, și cei mai puțini, fac o arătură tîmna și a doua primăvara în momentul semînării.

Ca să înlesnim însă crescerea plantei și prin urmare să dobîndim bună recoltă, chiar și în anii secetoși, e nevoie să facem tîmna arătură adînci ca de o palmă și jumătate; iar primăvara, după ce s'a sbicit pămîntul, o arătură mai în față, și în sfîrșit o a treia arătură înainte de semănatul porumbului.

Arătura adîncă făcută tîmna e foarte trebuitoare pentru îmbunătățirea pămîntului. Cum el va stă deschis tîntă iarna la aer, îngheț, zăpadă, ploie, și va avea o mai mare parte din el în atingere cu acestea, i se vor dospî (oxida), părțile din cari se compune pătura arabilă, așa că sucurile ce se formeză, vor sluji mai cu folos la hrînirea plantelor.

Porumbul cultivat în pămînturi arate adînc de cu tîmna se va înfiripă mai bine, avînd mai multă umezălă adusă de topirea zăpezii și de ploile de primăvară. De alt-fel e bine cunoscut că: pămînturile arate adînc din tîmna își adună și păstrează umezălă primăvara pînă tîrziu.

Tot din cauza arăturilor adînci, porumbii își vor pute lungi rădăcinile și deci vor fi mai bine înzestrați pentru traiu.

Timpul și felul de îngropare a seminței de asemenea are o mare importanță pentru buna rodire a porumbului.

Românul are dicătorea: «Cine se scölă de diminetă ajunge de parte» ceea-ce se pöte dice și despre seménatul porumbului. «Cine semănă din vreme căștigă timp mai mult pentru desvol-tarea plantelor».

Ca să putem semănă din vreme trebuie să ținem socotelă de două lucruri și anume:

- I. A nu semănă prea adinc și
- II. A tăvălugi îndată seménătura.

Seménatul din vreme este strâns legat de felul îngropării se-mînței și bătătorirea pămîntului după seménat.

Se scie că o sémînță ca să încolțescă, are nevoe în același timp de 3 lucruri cari ajută încolțirea și anume: de aer, de umedelă, și de căldură. Lipsind ori-cari din acestea, de sigur că încolțirea nu se va puté face. De aceea unii din cultivatori au și dis că: «Ori am semănă tîrđiu ori din vreme, răsărirea porumbului se face tot odată, (bine înțeles în același fel de pămînt).

Ca seménătura făcută din vreme să-și pötă atinge scopul, e de datoria cultivato-rului luminat să semene mai în față ca de obicei, de öre-ce se scie că primăvara cu cât înaintăm spre vară cu atât stratul de de-asupra se încăldește la o adincime mai mare, începënd din afară în lăuntru și cu cât sîntem mai la începutul primăve-rei, cu atât grosimea stratului încălđit este

mai mică. Deci tocmai acesta trebuie să aibă în vedere plugarii noștri la seménarea din vreme. Dar nu e de-ajuns a semănă mai în față și de timpuriu, ci trebuie ca îndată după seménare să și tăvălugim; căci se scie că un pămînt mai îndesat, abșorbe mai multă căldură de la söre și pe lingă această și umedela va veni mai lesne în atingere cu semînțele de öre-ce: cu cât *golurile dintre particulele pămîntului sînt mai mici, cu atât și umedela se va transmite mai cu înlesnire din stratul de jos.*

Prin urmare sémînța pusă cum arătaiu va avé în scurt timp atât căldura cât și umedela trebuitöre, tocmai ceea-ce lipsiă ca încolțirea să se facă la timp și în bune condițiuni.

III. *Lucrările de întreținere.* Asigură existența și imputernicirea plantelor pină la deplina cöcere. Aceste lucrări sînt de 2 feluri: Prășitul I și prășitul al II-lea sau mușuroitul.

Prășitul întâiu trebuie să se facă îndată ce plantele s'au arătat la suprafață și li se pot numără trei foi. Scopul acestei lucrări este: de a sfărâmă scörța formată la fața seménăturii din cauza ploilor, de a înlesni menținerea umedelei în pămînt și pătrunderea aerului la tinerele rădăcini, lucru ce se pöte constată prin o colöre verde închisă a plantelor și o desvoltare puternică. Partea însemnată în această lucrare este, ca să se pötă face la timp și cât mai iute; de aceea obiceiul ce au unii plugari de a da cu grapa îndată ce a răsărit porumbul, este cât se pöte de bun și cu deosebire pentru acei cultivatori cari n'au destule mijlöce să facă prășila la timp.

Prășitul al doilea numit mușuroit, se face îndată ce porumbul a ajuns înălțimea de o jumătate de metru.

Muşuroitul înlesnesce dezvoltarea rădăcinelor aeriene, serveşte de sprijin plantelor şi ajută foarte mult menţinerea umedelei la rădăcina plantelor.

Atât prăşitul I-iu cât şi prăşitul al II-lea trebuiesc făcute la timp; ori-ce întirziere a acestor lucrări este în dauna bunei dezvoltări a porumbului; să se vadă numai ca pământul în momentul prăşirii să fie svântat. Prăşitul făcut îndată după ploii şi când pământul este prea jilav, are cusurul că se bătătoresce locul şi afară de acésta o mare parte din burueni, s'ar prinde numai de cât.

Când porumbul s'a semănat în rinduri cu maşina sau cu mâna în urma marcatorului, sintem folosiţi la lucrările de întreţinere putându-se face atât prăşitul I-iu cât şi al II-lea cu prăşitoarea mecanică, deşi lucrarea executată cu prăşitoarea este mai puţin bună de cât prăşitul cu mâna, are însă marele folos că se pôte face mai iute, eftin şi la timp.

În afară de secetă, cultura porumbului mai suferă des şi de insecte. Mijlocul cel mai bun de a ne scăpa de acestea, e nimicirea ouelor de insecte, aşa cum s'a practicat şi pe moşia Scólei de agricultură din Armăşesci.

Acésta s'a făcut în modul următor:

În luna Iulie, îndată după seceratul cerealelor să se facă o arătură în faţă îngropând miriştea. Acésta arătură are de scop atât nimicirea ouelor de insecte prin căldura provenită din schimbarea culorii suprafeţei solului faţă de rasele sórelui, căci se scie că miriştea menţine mai mult sau mai puţin o temperatură constantă pentru ouele de insecte, cât şi dezvoltarea (clocirea) ouelor, cari negăsind plante pentru a se hrăni, se vor nimici de la sine.

Cultivând porumbul de timpuriu şi în condiţiunile arătate, va avé timp să se cocă mai bine, putend a recolta în bune condiţiuni de păstrare. Cu acésta am îndeplini şi regula higienică, căci se scie: *cât de dăunătoare e pentru sănătate, hrănirea cu porumb crud şi mucigăit.*

Resumând cele spuse despre cultura porumbului e de datoria cultivatorului luminat să scie că:

Lucrările de pregătire din toamnă a pământului, timpul şi modul de îngropare a seminţei, precum şi lucrările de întreţinere ne pot asigura o bună recoltă chiar în anii secetoşi.

Al. V. Poppeanu.

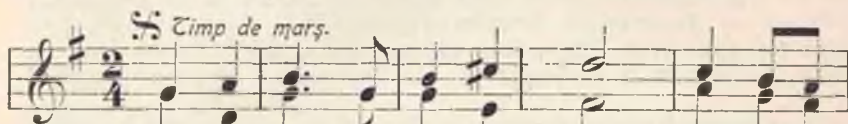
Profesor.-Armăşesci.

DIN BATRÂNI

E mai bine să stai singur de cât în tovărăşia ómenilor răi; căci e adevărată dicătorea că, merele putrede strică şi pe cele bune.

CÂNTEC RĂSBŢINIC

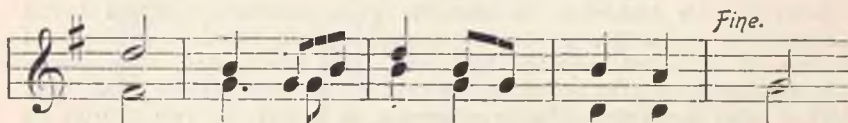
Cuvintele și musica de GRIGORE TEODOSIU.

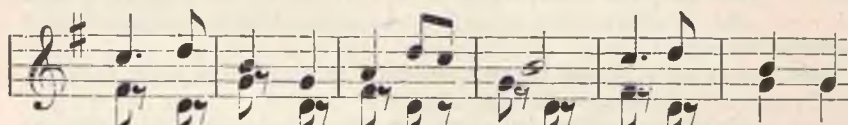
Frați Ro-mâni, să a - ler - găm Cu duș -
La ho - ta - re să să - rim Pe duș -

ma - nii piept să dăm; Voi - ni - ces - ce să-î lo -
manî să-î po - to - pim. Să pro - băm că pe la

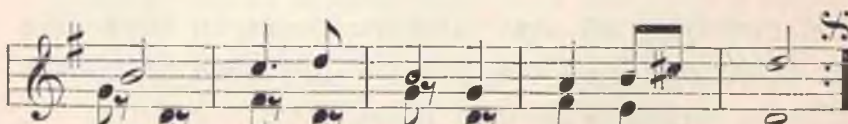
vim, Ța - ra să ne-o mîn - tu - im.
noi Și la țe - ce țin piept doi.

I - na - in - te, dra - giî mei, Să lup - tăm ca

ni - sce smeî. A - fle lu - mea că'n răs -

boî Toți Ro - mâ - nii sînt e - roî.

TEZAUURUL DE LA PIETROASA

(CLOȘCA CU PUII)

ISTORICUL

nu cred să existe om în țara românească care să nu fi aușit măcar despre vestita *Cloșcă cu pui* de la Muzeu; puțini sînt însă cari să scie necazurile prin care ea a trecut. Se pare că și obiectele de artă au o sôrtă ea și ființele vii. Ceea-ce posedăm noi acum nu e de cât o parte din tezaurul descoperit la anul 1837. Erau două-deci și două de bucăți de aur atunci; acum mai sînt două-spre-dece. Ce s'au făcut cele-lalte? Au fost topite de zlătari și schimbate în brățări și în inele de modă.

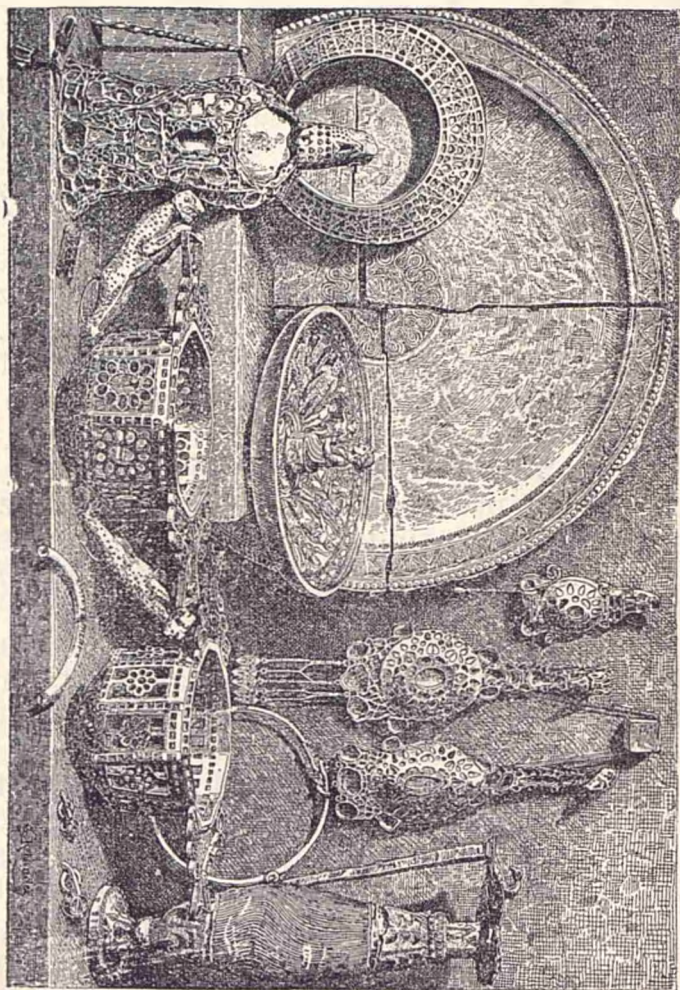
Tezaurul a fost găsit ascuns la o mică odîncime în pămînt, între două lepedi de piatră, pe cîsta muntelui Tabița (Muntenia).

Timp de un an de zile, țărani români cari avură norocul să dea peste această bogăție, pe cînd lucrau la scoterea pietrelor, ținură obiectele de aur ascunse de frică să nu fie socotiți drept vrăjitori. In anul 1838 ei se hotărîră să facă cunoscut unui antreprenor care cumpără antichitățile astea pentru suma de lei 1.500. Cumpărătorul, un ignorant, ca să le pôtă transporta mai bine, le turti cu ciocanul, stricându-le frumoșa lor formă.

Dar pietrele prețioșe cari căduseră jos în timpul acestei operațiuni, și fuseseră măturate pe băligarul din fața casei, fură rimate și scose afară la lumină de porci, și adunate de către copiii din sat cari se jucau cu ele și le duceau la părinții lor. Indată toți megiașii sciură că la sătenu Gheoghe Baci se găsesc lucruri nădrăvane. Arendașul moșiei se interesă și el și obținù prin bani și prin amenințări câte-vă bucăți păstrate și cerù tăcerea cea mai mare.

Dar autoritățile aflaseră deja, și guvernul încunosciințat despre acestea toate, orînduî o cercetare la fața locului: după câte-vă săptămâni, cinci țărani, antreprenorul, arendașul și alte persoane amestecate, se aflaū la închisore. Se găsiră într'o stare de plâns bucățile de aur cari mai rămăseseră în ființă. Ele fură așezate în 1842 la Muzeul Național din București.

Cloșca cu puî, întregă.

La 1867 tezaurul figură printre lucrurile trimise de guvernul român la Expoziția din Paris, apoi

fû expus la Londra. La această dată fu meremetisit de un vestit bijutier din Paris.

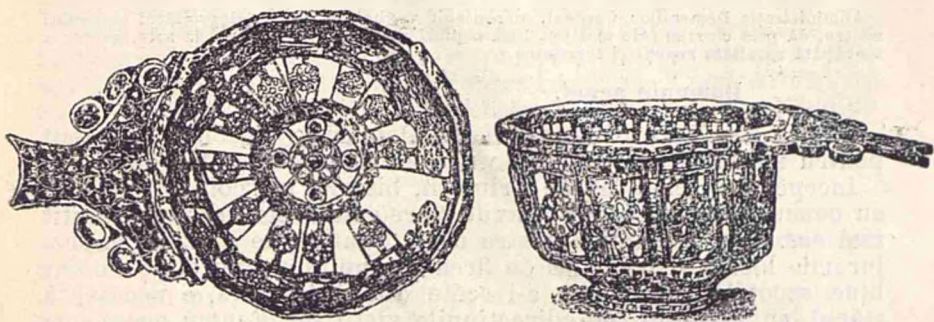
Tot de atunci începû să atragă atenția arheologilor și scriitorilor ca Bock de Linas, Smith, Al. Odobescu, cari publicară serieri savante asupra lui. La 1872 fû expus la Viena.

La 1875 dispărû de la Muzeu într'o noapte, fiind furat de vestitul Pantazescu. Regăsit la acesta acasă, într'un piano, tezaurul deteriorat fû readus în starea de mai nainte de către un bijutier din Berlin.

DIN CE SE COMPUNE

Acastă comoră arheologică se compune din o mare tavă de aur grea de șapte kilograme și prețuind aprópe 22.000 lei, după greutate.

O brațeletă de gât;

Părți din tesaur.

Câte-vă brățări de mână dintre cari una cu o importantă inscripțiune în caractere runice;

o eguieră de aur de formă înaltă;

o mare pateră la mijloc cu o statueta ținând un nas;

un gât încrustat cu grenate și alte pietre;

o pasăre împodobită cu pietre în felurite fețe de care atârnă alte păsări mai mici, lucru care a făcut să i se dea numele de *Cloșca cu puii*;

În fine, două mari coșuri, cu găuri altă dată pline de cristale și de pietre colorate, ale căror tórté închipesc pantere.

AL CUI A FOST TEZAURUL?

După părerea învățatului Neumeister, d-l Al. Odobescu crede și d-lui că tezaurul ar fi fost al regelui Goților Athanaric, contemporanul împăratului Teodosiu. Athanaric fiind nevoit să fugă, în Dacia, a ascuns comora sa într'un loc pustiu, în munți, cu gând ca s'o desgrăpe când se va întorce. Dar el a murit la Constantinopole în anul 381.

Tezaurul de la Pietrôsa ar represintă dar arta gotică din secolul al patrulea al erei creștine, artă isvorită din cea bizantină, combinând într'un amestec pitoresc și eterogen miturile grecesci, animalelor orientale și tehnica merovingiană.

D. Teleor,

TEATRU LA SATE.

Administrația Domeniilor Coronei, neconținut veghetore asupra dezvoltării țaranului nostru, dă prin circulara de mai jos, încă o pildă de cum trebuie lucrat la sate, pentru a se căpăta rezultate repede și temeinice.

Domnule agent,

Tot ce s'a făcut până acum pe Domeniile Coronei, s'a făcut pentru ridicarea stării morale și materiale a sătenilor de pe ele.

Incepând cu clădirea de Primării, biserici și școle, și sfârșind cu concursurile de vite, s'a avut mereu în vedere scopul amintit mai sus. În străduințele noastre n'am uitat a ține seamă de împrejurările locale și mai ales de firea țaranului nostru, și ne-am dat bine socotela, că pentru a-l scote din indiferență, e necesar a stăruii cu tărie în toate direcțiunile vieții lui. Pentru aceea, ori de câte ori am întreprins vre-o îmbunătățire, am căutat a uni folositorul cu frumosul și a-i da forma cea mai ușoră.

Adese-ori ținând socotela de lipsa sătenui, i-am dat cu mâna largă ajutorul material trebuincios, pentru a-și pute însuși îmbunătățirea proiectată, iar pe cei cari s'au distins în a ne urma sfaturile, nu i-am trecut nici odată cu vederea, ci le-am dat premii sau alte dovești de bună-voință, pentru a-i încuraja și mai mult și a stabili tot-de-odată mai temeinic un îndemn printre cei-lalți locuitori.

Intre îmbunătățirile din urmă ce am introdus pe domeniile noastre, erau și societățile culturale și culturale-economice. La înființarea lor am avut în vedere, pe lângă scopul arătat chiar de numele lor și despre care vi s'a vorbit prin circulara respectivă, și dorința, pe care o nutream de alt-fel de mult, de a ne crea cu ajutorul lor curente sănătoase, cari să ne înlesnesc pe viitor și alte lucruri bune. M'am gândit încă de atunci la teatrul sătesc, care a dat și dă în alte părți cele mai frumoase folose.

Societățile culturale odată în ființă și mergând bine, căci au dat pe deplin rezultatele așteptate, dezvoltând gustul de citit și de

instruit și strângând relațiunile dintre săteni, mă fac acum a vă atrage serioasă d-vastră atențiune asupra teatrului sătesc.

Alături de școlile de adulți, de societățile culturale și economice cu conferințele lor, și de toate cele-l'alte îmbunătățiri realizate, această instituțiune își câștigă un loc printre cele d'ntâi mijloce de educațiune și cultivare, pentru că este știut, că nimic nu înfluențază mai mult și cu mai mare isbândă asupra omului, și mai ales asupra celui mai sărac în cunoștințe, de cât aceea ce vede cu ochii. Și precum pildele vii nu se găesc de toate și la un loc, trebuiesc redade prin teatru acolo unde lipsese, sau și dacă există în unele localități, nu pot avea înriurirea pe care o au de pe scenă.

Teatrul sătesc nu are însă numai partea acésta, ci și folosul de a fi un puternic îndemn printre țărani și un bun mijloc de a-i reține de la perderea timpului în zadar și de la frecuentarea cârciumelor sau de la alunecarea pe alte căi vițioase. Jucătorii ne fiind de cât tot săteni, e natural ca cei cari vor apare pe scenă să foloséscă timpul ce-l au liber pentru a se pregăti, și pregătindu-se pentru rolurile lor, vor refușă singurii de a mai păcătu în contra rēului pe care vor avé să-l biciuiască înaintea celor-l'alți locuitori. Același lucru se va întâmplă și cu spectatorii. Aceștia vėdend rēul reprezentat cu toate urmările lui, vor căută să fugă din calea sa, atât de témă de a nu ajunge și ei ca acei nenorociți, cât și de frică de a nu fi luați în ris de cei-l'alți.

Viața la sate fiind foarte restrinsă și pré puțin variată, o întâmplare face săptămâni întregi obiectul conversațiunilor. Tot așa va fi și cu teatrul. O piesă reprezentată va fi povestită și repovestită în toate chipurile, și precum țeranului nostru îi plac alusiunile, nu va lipsi de a întrebuița în vorbirile sau dojenirile lor numele persónelor vițioase sau pățaniile pe cari le-a vėdut la teatru.

Aceste reprezentațiuni vor da loc și la laude, așa că țărani se vor întrece unii cu alții, cari să jöce, și fie-care va căuta să învețe mai mult, mai bine și să se distingă.

Trei sau patru reprezentații pe an, în timpul cel mai potrivit să vor puté da cu multă ușurință. Localurii corespundătoare avem pe fie-care domeniū, iar scena și cele-l'alte, suntem gata a le împlini noi, în chip solid pentru a dură mai multă vreme, acolo unde vor lipsi. Cât pentru piesele ce ar urmă să se jöce, și cari trebuie să fie bogate în învățături de interes actual și scrise pe înțelesul tuturor, avem până acum: «De necaz», «Ce face dracul» și «Ce face beția» datorite mult meritosului profesor T. D. Speranță, și cari sunt a se reprezentă în ordinea în care le-am menționat mai sus. Acestea au mai fost reprezentate și în alte părți și s'a vėdut că sunt cele mai potrivite. Ele combat cu energie viții beției, sunt ușore de dat și ne înfățișéză întocmai starea actuală de lucruri din majoritatea satelor noastre.

După acestea, sau alături de ele, s'ar mai putea luă de o cam dată și câte-va din ale nemuritorului poet V. Alexandri, precum: «Cinel-Cinel», «Florin și Florica», sau poesiile: «Sentinela», «Peneș Curcanul», «Rėsbunarea lui Statu-Palmă», balada «Miorița» etc. Mai târziu când se vor mai publică lucrări cu asemenea conținuturi, nu vom scăpă din vedere a vă mai numi și altele.

Vė invit dar, d-le agent, a aduce acestea la cunoștința învățătorilor și a preoților, și a vė pune în înțelegere cu dânșii

pentru înființarea teatrului sătesc. Nu veți lipsi tot-deodată de a îngriji de aproape de programa acestei frumoase instituțiuni și de a asista la reprezentațiuni în persoană sau prin cei-lalți agenți ai noștri din ocolul d-vastră, după cum va fi cu putință, dând și prin acésta o dovadă de interesul ce-l purtăm acestei noi im-bunătățiri.

Administrator.

Ión Kalinderu.

Cultura metodică sau raționată a pământurilor, cultivate cu cereale și plante de nutreț.

„Singurile averi cari nu se isprăvesc nici odată, sînt acelea pe cari ni le dă pămîntul.“

Sully.

cest adevăr se potrivește atât de bine la noi, în cât nimeni nu-l poate tăgădui, nici că-l va pute vr'o dată; chiar când țara noastră ar ajunge pe calea industrială, la nivelul la care se găsește Belgia.

La noi, ori-ce industrie s'ar înființa trebuie să fie roditore la agricultură, și agricultura la industrie.

O metodă raționată a culturii câmpului ne lipsește, atât la marea cultură cât și la mica cultură. Dacă găsim o metodă mai bună de cultură, cu care putem să ne comparăm și noi cu alte țări din Europa civilisată, *acésta o găsim pe la fermele model ale statului, și ale Domeniului Coronei*; iar pe la marii proprietari rar de tot și pe la sătenii nici de cum.

Pentru ce la noi, în general se face mai mult o agricultură întortochiată de cât metodică? Mai mult o agricultură care sărăcesce pămîntul, de cât să-î reție rodirea sau să-î măriască rodirea, în raport cu rodirea firéscă pe care o are pămîntul?

Se găsește pământurile noastre cultivabile, în ast-fel de stare de cultură, în cât ori-ce îmbunătățire făcută prin arături, prin schimbarea plantelor, unele în locul altora în mod metodic, prin adăogire de îngrășăminte, fie de la vitele noastre, fie îngrășăminte așa numite chimice, pe cari le întrebuintează mai toți agricultorii din Germania și Franța etc., mai cu sémă agricultorii cu dare de mână, să numai pótă fi folositoare? Nu!

Nu numai că nu se găsește în ast-fel de stare, din punct de vedere al producțiunei agricole, ci într'o stare de rodire firéscă (rațională), în cât cu tótă cultura nemetodică ce se face la noi, când timpul este bun la vegetațiune, re-

colta cerealelor ca și a plantelor de nutreț, întrece de multe ori așteptările agricultorilor noștri.

1. Noi avem pământuri cultivabile mai tari sau mai ușoare, din firea lor, în care se pot cultiva cu multă înlesnire ori-ce plantă agricolă.

2. Livețile naturale sau firești, ca și acele artificiale sau cultivate, dau un bun nutreț pentru vite, afară de anii prea secetoși, bunăoară ca anul 1879 și 1899, și a treia târgurile străine, pentru producțiunea agricolă cereală, ne sînt deschise.

Dacă în cei mai mulți ani, producțiunea noastră este slabă ca cîtățime și calitate, și mai cu sîmă a sătenilor agricultori, cauza este că la noi se întrebuintează cheia falsă, o cheie neobicinuită la producțiunea agricolă, o cheie, care a sărăcit pămîntul, care a falsificat pînă și buna credință a multor agricultori, că la noi nu mai merge cu agricultura. Când noi întrebuintăm cheia falsă, iar nu cea metodică la cultura pămîntului, lucrurile, ca și credința despre agricultura noastră, nu pot să ajungă de cît la *«reaua credință că sîntem o țară agricolă săracă, în loc de o țară agricolă bogată.»*

Deci, cel mai bun venit pentru sătenii noștri agricultori, ca și pentru marea agricultură, este metoda de producțiune vegetal și animal, basat nu numai pe cultura grăului, ci și a cartofului, a cănepei și inului, a lucernei și a altor plante folositoare, cari pot da rîde îmbelșugate în clima țării noastre, și al căror produs se pîte desface cu multă înlesnire, atît în târgurile noastre cît și în cele străine.

O bună metodă (sistem) la agricultură, basată pe îngrășarea pămîntului cu bălegar, de la vitele de cari dispun sătenii noștri, ar rezultă numai cînd ei ar ști să adopte un bun asolament, care atîrnă de clima locală și de alte împrejurări economice.

O bună metodă de cultivare a pămîntului, sprijinită pe un bun asolament, este un adevărat capital pus în circulațiune, cu o dobîndă sigură, este un capital moral și material, un capital economic, fiind-că nu numai că păstrează rodirea materială a pămîntului, dar o și măresce. Și cînd capitalul roditor al pămîntului se măresce, se măresce și producțiunea agricolă, se măresce avuția sătînelui, care aduce liniștea sufletescă în familie, atît de slabă astăzi.

O metodă bună de cultură, cere din partea sătenilor noștri agricultori, o mai mare băgare de sîmă, nu după cum fac astăzi cei mai mulți de a ară pămîntul, numai ca să fie arat, și să semene grău, numai să dîcă că a semănat. Căci în cazul acesta, după cum se scie, cele mai multe burueni sîlbatică, iaă locul grăului, etc. În adoptarea unui asolament, trebuie făcută bine socotela, ca nu cum-vă să resulte daune în loc de cîștig.

Cînd am adoptat un asolament, pe care se sprijină o bună

metodă de cultură, trebuie să se averteze în vedere că toate lucrările, de care o plantă are trebuință să se facă la timp, să nu se amâne de pe o zi pe alta și într'un mod economic. Să nu se introducă plante care să ceară a se face lucrările de întreținere în același timp.

De aceea, agricultorul (după Gasparin) este sufletul direcțiunii întreprinderilor agricole: fără dînsul agricultura nu este de cît o ruină; iar statul care va avea mai mulți de acești ómenî folositori, va fi acela care va face cel mai iute progres la cultura pămîntului sîu.

De aici urmează că, toți cei cu cunoscînță de agricultură ar trebui s'o aplice la producțiunea pămîntului, pentru-că în cazul acesta ar contribui mai mult la luminarea sátenilor, chiar de cît scóla.

O bună metodă de cultură apropiată cu împrejurările unei localități, este un adevărat izvor de bogăție pentru sátenii cultivatori.

Un agricultor, instruit și inteligent, trebuie să aibă în vedere tot-d'auna produsele cele mai bune, mai multe, însă în mod economic.

Ómenii, din timpurile cele mai vechi au căutat ca din cultura pămîntului, să aibă venitul cel mai mare, acest lucru se urmează și astăzi, însă în mod mai rațional de cît în trecut.

De óre-ce în aceste producțiuni posibile, cei mai mulți agricultori se baséză și pe progresele sciinței agricole la diferitele ei ramure și anume: Unii se ocupă cu agricultura propriu dîsă, alții cu cultura legumelor, alții cu cultura pomilor roditori; unii cu cultura albinelor și a viermilor de mătase; agricultorul, ca să facă o bună arătură, a căutat tot-d'auna de a îmbunătăți instrumentele agricole cu care să se pótă servi, și ca să pótă avea culturi bune a trebuit să observe cu multă băgare de sémă venitul diferitelor plante culturale, de unde au urmat fără întárziere introducerea unui asolament raționat.

Pomologul, a căutat ca prin diferitele metode de altoit și prin culturi bine îngrijite, să ajungă ca să aibă atâtea soiuri de pomi roditori, din produsul cărora póte să tragă cel mai mare câștig. Apicultorul, prin adoptarea celor mai bune coșnițe, și prin aședarea stupilor între flori bogate și variate, n'a urmărit alt scop de cît tot câștigul, ca și agricultorul.

Acéstă luptă dréptă și economică se vede în toate țările civilizate, pe când la noi lasă mult de dorit.

Dar, să trec la asolamentele, care mai nainte de a se adopta într'o cultură raționată, va trebui a se avea în vedere:

1. Natura pămîntului, ca să nu se facă greșelă, ca într'un pămînt în care se póte semena grâu, să se semene secară, și din contră.

2. Influența climatei sub care se aplică, adică: să nu se facă

greșală, ca să se semene grâu de primăvară într'o climă caldă, în locul grâului de toamnă, care în ast-fel de clime ar cresce bine și ar da o producțiune abundantă, să nu se cultivate viea și porumbul în locuri prea umbröse, a căror rodire nu s'ar pute cöce, ci în aceste regiuni se preferă cultura pomilor roditori, ca cea mai raționată, precum și a altor plante cari pot reuși în ast-fel de regiuni, cum este cartoful, secara, orzul, bobul, etc.

3. Natura plantelor, crescerea lor în stare sëlbatică sau prin introducere.

4. Trebuințele locale, ușurința orï greutatea pentru a pute împlini trebuințele locuitorilor.

5. Folosul și neajunsurile ce le pot aduce o numerosă sau o rară populațiune, apropierea sau depărtarea de târguri, de ateliere, de fabrici ce pot fi alipite.

6. Ordinea lucrărilor, întrebuițarea timpului și a îngrășămintelor.

(Va urma).

V. S. Moga.

PENTRU ABONAȚII NOȘTRI

Maî mulți abonați ne-au întrebat asupra cursului monedelor șterse. Dăm maî jos, circulara Ministerului de Finance în această privință, și rugăm pe iubiții noștri cititori să deslușescă maî cu sémă țăraniî, ca să nu fie înșelați de speculatori.

Direcțiunea comptabilității generale a Statului.

La 31 Martie 1901 expirând termenul acordat prin legea de la 5 Aprilie 1900, pentru rambursarea, preschimbarea și retragerea din circulațiune a monetelor de aur și argint, șterse, găurite, tăiate etc., ministerul aduce din nou la cunoștința generală că, în conformitate cu publicațiunea No. 81.990, inserată în *Monitorul Oficial* No. 168 de la 26 Octombrie 1900, toate casele publice primesc în vërsări și schimbă la cerere pe jumătate din valörea legală, monetele șterse, tăiate, etc.

După acest termen, toate monetele aflate în asemenea categorie, incetěză de a maî avé putere liberatorie și bucățile ce se vor prezentă, vor fi tăiate și remise celor în drept fără altă despăgubire.

Se explică din nou, că prin monete șterse, se înțeleg *numai acelea la cari nu se maî pöte distinge nici indicațiunea valörei, nici armele țerii.*

Acele cari conservă una sau alta din aceste indicațiuni și nu au fost subțiate prin alte mijlöce de cât uzura, vor continua a avé putere liberatorie, ca și în trecut, și se vor primi în vërsări și da în schimb pe valörea lor legală și după data de 31 Martie 1901

Numai monetele găurite, tăiate și străpunse, perd după 31 Martie 1901 puterea lor liberatorie, și nu se maî primesc la nici o casă publică.

De asemenea se aduce la cunoștința generală, că ministerul a pus în circulațiune și monetele de aramă de 2 bani și 1 ban.

Aceste monete pörtă pe avers esigia M. S. Regelui cu cuvintele «Carol I, Rege al Romăniî» și pe revers armele țării, millesimul «1900», cuvintul «Romăniă» și indicațiunea valörei «2 bani, 1 ban».

Monetele de aramă de 10, 5, 2 și 1 ban, puse în circulațiune în basa legei din 5 Aprilie 1900, vor avé aceeași putere liberatorie, fără nici o deosebire.

Autoritățile publice le primesc fără nici o distincțiune și în conformitate cu legea monetară, iar cei cari se vor dovedi că au refuzat în transacțiuni unele sau altele din aceste monete, sînt pasibili de pedepsele prevădute prin codul penal.

În același timp publicul este avisat, că aceste monete ca și monetele de aur și argint, sînt considerate ca demonestisate, ori de câte ori se vor constată rase, tăiate, străpunse, etc., și ele se vor refusa și tăia de cei în drept, ori de câte ori se vor prezenta în plăți. fără nici o despăgubire.

Se explică însă, că toate acele monete cari au încă urme vizibile de indicițiunea valorii sale armele țerei și nici nu sînt pătrunse, găurite, etc., continuă a avea aceeași putere liberatorie ca și în trecut, și toți aceia cari le vor refuza sînt pasibili de pedepsele prevădute de lege.

No. 25.114.

1901, Martie 23.

AMINȚIRI DE CĂLĂTORIE

DE

A. D. XENOPOL

'ai putut călători, — d-ta cititorule al acestor rînduri, — și ai dori să treci granița, să schimbi un orizont prea cunoscut, să trăești din alte impresiuni în mijlocul unor frumuseți, alt-fel de cât acelea ce ai întîlnit în țara d-tale.

Însă podul pungei ți-i prea îngust, ca să poți trece pe el în țări, cari, țin prin urmare mai mult de lumea închipuirii, pentru d-ta.

Aruncă atunci o privire pe la librării, la vitrinele cărora vei citi titlul de mai sus și... cumpără cartea.

Timp de două, trei ore pe ți, — ore de recreațiune, — vei face ast-fel adevărate călătorii, citind-o.

Vei vedea ce ți se spune, fiind-că bine spune autorul cele ce-a vădut; vei simți ca el, fiind-că și el a simțit natura cu o neîntrecută putere de simținint.

Dar s'a întîmplat să călătorești și d-ta prin aceleași locuri...

Îndoită îți va fi plăcerea citirei, căci, ori cât de ingrată să admit că ți-ar fi memoria, nu se poate să nu-ți tresară adormitele emoțiuni și imagini de odinioară, la caldă zugrăvire artistică a locurilor și la chipul măestru cum scie să-ți facă ale d-le proprii, impresiunile sale...

Așa, te vei duce ca a avea, de la Fălticeni la Dorna în Bucovina; vei face un mic studiu de moravuri care să nu te distragă cât de puțin de la admirațiunea naturei; vei face une-ori reflecțiuni filosofice ce-ți le dă armonia dintre lumea din afară ce te inconjoră și lumea d-tale internă, ridicată prin emoțiunile artistice ale unor anume momente; vei aruncă o scurtă dar înduioșată privire asupra unei epoci frumose din trecutul istoric al Moldovei și vei saluta cu venerațiune Sucéva...

Vei fi călătorit fără osteneală reală, dar împărtaşind ostenelele autorului; vei fi vădut, vei fi învățat multe pilde folositoare...

Ai voi să veți Șvițera, — sau ai fost pe-acolo și a-i voi s-o reveți... -

Urmărește pe sensibilul iubitor al naturii în cutreerul amănunțit al localităților din itinerariul hotărât.

Ast-fel, de la minunile Tirolului vei trece la desfășurările când grațioase, când sălbatice ale priveliștilor Patriei, locurilor celor mai frumoase din Europa și ale munților cei mai măreți.

Îți va fi dorul să vezi nordul Italiei, — nici vei ține seamă de prăpăstioasele înălțimi peste care vei ave să treci, odată ce pitorescul îți va acoperi senzațiunea fricei spre a-ți lăsa numai sentimentul admirațiunii...

Da la Righi și Pilatus, al cărora renume e judecat cu ore-care asprime referitor la minunile ce se spun că se ved de pe aceste culmi, — iată-te peste muntele Splügen, în fața încântătoarelor oglinzi cu privazuri splendide, — lacurile Como și Magiore...

Vei visa împreună cu autorul, legănându-te pe undele acestor lacuri; vei gusta alte vrăji pe înaltele văi ale Elveției, te vei uimi în fața cădereii Rinului, — vei trăi cât mai mult în viața care idealizează simțiri și aspirațiuni.

Mehadia, la porțile Țărei, te poate atrage și impresiunile ce-ți dă natura, atât de bogată și variată, îți vor fi și aci plăcute... Vecinii Unguri însă par a ține să-ți micșoreze efectul, prin anume nepolitețe arătată inadins față cu Românii. Asemenea neplăceri, pe cari le și plătesci, de sigur că te vor îndemna să nu le mai dai bună ziua la Mehadia... și în alte localități, la băi ale lor.

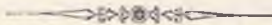
Cea din urmă plimbare cu care te vei desfătă, e excursiunea de la Marienbad la Karlsbad. Te va înveseli umorul cu care e țesută povestirea, interesantă, prin caracterul ei intim, prin chipul simplu și firesc în care se desfășoră hasliile întâmplări ale câtor-vă ore...

Ai închis cartea, cu părere de rău că te-ai întors așa de curînd din atâta varietate de impresiuni cu care te-a pătruns autorul.

Ai închis cartea, dar încă îți flutură pe dinaintea minții, imaginile proprii ale autorului, prin care ți-a tălcuit înfățișările naturii în diversitatea ei; te impresionează încă, și-ți rămâne ca model stilul ales și cea exactitate în descrițiune care-ți face viu tabloul, vie mișcarea, însuflețite persoanele.

Și o vei mai deschide, fără dór și poate, de câte ori te va cuprinde nepotolitul dor de călătorie, ca să-ți implinesci prin citire, acest dulce dor când nu vei pute face alt-fel, — sau ca să guști și mai bine farmecul locurilor prin care vei trece, — cartea acesta fiindu-ți și o călăuză.

Niger.

Incunosciințăm toate persoanele cărora le-a fost trimise liste de la societatea «Steaua» să le înapoeze, d-lui Petre Gârboviceanu, str. Sf-ta Ecaterina, împreună cu sumele adunate.

Societatea culturală „Coróna Română“

DE PE

Domeniul Corónei Segarcea (Dolj).

Cu beneficiul adus de serbarea școlară, ce a fost organizată de societatea culturală «Coróna Română» la 3 Februarie a. c., s'a cumpărat îmbrăcăminte și cele trebuincioase pentru școlă, copiiiilor săraci din comună. Ceremonia acestei distribuirii s'a făcut în ziua de 11 Februarie și a fost începută prin mai multe cântece naționale executate de elevi sub conducerea d-nei și d-lui Învățător Popescu, după care d-l Florian Davidescu, șeful regiiei dom. Corónei Segarcea, ținu o cuvîntare arătând scopurile societății culturale, care urmărind nobilele exemple a le președintelui ei de onóre d-l Ion Kalinderu, incurajeză școlă.

La acéstă mică serbare școlară au luat parte și învățătorii din comunele de prin prejurul comunei Segarcea, cu care ocazie d-l Dinulescu învățător la Bârza, luând cuvîntul a vorbit sătenilor despre economie și despre modul cum ei trebuie să lucreze pămîntul și să întrebuințeze gunoiul ca rezultatele să fie mai bune de cum sînt.

D-l Dinulescu arată sătenilor situația bună în care se găsesc pe Domeniul Corónei, unde d-l Kalinderu cu o părintescă bună-voință îngrijesce ca sórta lor să se îmbunătățescă. Sînt strein de localitate spune d-l învățător, vorbele mele decî nu le veți presupune ca purtate de impulsuni interesate, ci numai dragostea pe care o am către țărănime, mă face să vorbesc ast-fel.

D-l Florian Davidescu într'o frumoasă cuvîntare laudă acéstă mișcare a învățătorilor pentru binele sătenilor. D-sa a arătat prin exemple instructive cât perd sătenii din neîntrebuințarea gunoiului și prin faptul că nu fac arăturile adânci. D-l Davidescu arată interesul, ce Administrația Domeniului Corónei pórta țaranilor și vorbește de instrucțiunile dîlnice ce le primesce de la șeful său în acéstă privință.

În ziua de 21 Februarie a. c. d-l S. Comărzan, șef de cultură la Domeniul Corónei și un distins absolvent al școléi de agricultură de la Herăstrău, și-a desvoltat conferința d-sale asupra culturéi grăului. D-l conferențiar a arătat sătenilor cum trebuie să facă acéstă cultură și pildele se vîd pe Domeniul Corónei, unde Administrația lucrând pămîntul după regulele sciinței produce mai mult ca aceia ce nu vor să asculte povețele ce li se dau.

D-l Davidescu luând cuvîntul insistă mult asupra acestor cestiuni importante.

La ambele conferințe a fost de observat, că a luat parte sătenii atît de numeroși în cât sala destul de mare a școléi, eră prea mică pentru ca să-i pótă încăpea.

C.

Scrisoare către redacție

«ALBINEI»

Sint patru ani, de când un simțimint patriotic, a grupat o sēmă de bărbați luminați, călăuziți de înalte sentimente umanitare, față de poporul nostru ca neam și națiune, dând ast-fel viață mult apreciatei reviste «Albina,» a cărei menire a fost și este, de a contribui cât mai grabnic la îmbogățirea materialului intelectual și utilitar al locuitorilor din diferite unghiuri ale scumpei noastre Patrii. Onore conducătorilor săi, cari n'au esitat de a face ori-ce sacrificii în folosul «Albinei,» care împrăscie mierea sa bine-făcătoare tuturor acelora ce o doresc. Acela care o urmăresce cu atenție, găsește într'însa comori de o valoare remarcabilă.

Printr'însa toate începuturile bune, ivite în diferitele părți ale țării, sint date în vileag, ca să serve de pildă pentru marea masă a poporului, care încă are multă nevoie de numeroase îndrumări în ale vieții.

Gândindu-mă că voiü satisface întru cât-vă frumoșele îndrumări de cari conducătorii săi se servesc, aduc la cunoscință, că în această comună, încă de la 29 Octombrie 1900, s'a pus bazele unei societăți economice, cu numele «Plugul.»

Societatea are pînă în prezent un capital de 1.200 lei, cu un număr de 40 membrii. Intréga sumă depusă societății, e plasată pe la locuitorii din comună.

Ión N. Busuioc.

Invăț., Petroșani-Vlașca.

CE FACE BEȚIA!

Locuitorul Dragomir Neagu, din comuna Poenari-Ralli, fiind dus în séra de 27 Ianuarie a. c. la o nuntă, și îmbătându-se în ultimul grad, nu și-a dat socotéla de ce face 'și-a tras un glonț de pistol în mâna dreaptă, ast-fel că și-a distrus aprópe cu totul podul mânei; acum nenorocitul om se găsește internat în cura spitalului Periș, județul Ilfov și nu se scie de nu va rămânea slut.

Așă este, că rachiul este cel mai mare dușman al omului?

M. C. Constantinescu.

Depărtarea stolurilor de ciori.

Stolurile de ciori se pot depărta de pe semănăturile de grâu și porumb, etc., dacă se împușcă vre-o câte-vă dintre ele și se atârnă de bețe în diferite părți ale câmpului, la o depărtare de la 20—30 metre.

E de notat, că ciorile, din instinctul lor, fac deosebire între pușcă și beț, deci pentru a le împușcă trebuie să ne ferim de a-î arăta pușca.

Cronica Săptămânii.

— Majestatea Sa Regele, în Inalta Sa îngrijire pentru societatea «funcționarilor publici», ca în toți anii, a bine-voit a trimite suma de 1.000 lei pentru sporirea fondului filantropic.

Societatea aduce respectoșele sale mulțumiri pentru acest regesc dar, menit a ușură multe suferințe.

— Corpurile legiuitoare s'au întrunit la 24 Martie c. și au început lucrările. S'a ales ca președinte al Camerei d-l Mih. Ferechide, iar ca președinte al Senatului d-l Eg. Stătescu.

S'au luat în dezbateră proiectele de legi privitoare la lefile, diurnele funcționarilor; la impositul funciar, la decimii, taxa timbrului, și reținerile pentru militari a pensiilor, la scăderea diurnelor deputaților, etc., precum și budgetul statului pe anul 1901—1902, care prevede reduceri de funcționari, scăderi de lefuri și de material, în sumă de 25 milioane.

— Corul mitropolitan din Iași va merge cu prilejul sărbătorilor prin mai multe orașe ca să cânte la biserică.

În acest scop a cerut o reducere de prețuri al biletelor pe căile ferate.

— Prin noul budget al Statului, fondul milelor de la ministerul de culte a fost trecut sub administrația spitalelor civile din București.

— Biblioteca centrală a statului, din București, va trece pe ziua de 1 Aprilie la Academia Română. I se dă pentru întreținere și desvoltare 25.000 lei.

— Au luat premiul «Adamachi» d-nii Haralamb Lecca, lei 2.500 pentru piasa «Suprema forță» dr. Stavrescu, lei 1.500 pentru tratatul său de «Hippologie»; Kabic, lei 1.000 pentru studiul său asupra «Păcurei ca combustibil».

Au luat premiul «Eliade» de 5.000 de lei d-l Rădulescu-Niger cu scrierea sa «Rustice».

— Bulgarul B. Sarafov, condamnat de Curtea noastră cu juri pentru uciderea profesorului Mihăileanu, a fost arestat la Sofia, după

cererea judecătorului care instruesce această afacere. Cu el au mai fost arestați și alte căpetenii ale comitetului macedonean.

Se crede că aceste arestări sînt aduse de învinuirile Turciei și ale Puterilor, și au de scop înăbușirea vre-unei răscole în Macedonia.

— Știri din isvor boer, anunță că năvălirea Boerilor în Capo, i-ar fi costat 700 morți, răniți sau prizonieri și toate echipagiile lor.

Vre-o 30 de boeri s'au înecat trecînd Orangele. Omenii s'ar fi întors în sdrențe. Ei ar fi petrecut 3 zile fără hrană și au fost neconținut hărțuiți de Englezii și au îndurat mari suferințe.

— O ultimă rezistență vor face generalii buri Dewet, Delarey, Beyer și Herzog la Zoutpansberg.

Președintele Krueger a declarat la Haga că acesta va fi ultimul refugiu, ultima rezistență.

Generalii Botha și Dewet s'au unit lingă Vrede.

O înfrângere în acest punct ar însemna încetarea războiului.

Totă lumea așteaptă deci acum sorta armelor bure la Zoutpansberg.

— Se comunică din Capetown ziarului «Times» că comandantul Scheeper a făcut prizonier un detașament de cavalerie engleză, la 6 Aprilie, la 20 de mile la nord de Aberdeen.

Înțarcatul vacilor.

Unele vaci cu lapte au datină, că nu înțarcă pînă când nu fată iară. Mulsul pînă la a doua fătare are urmări dăunătoare, atît pentru dezvoltarea vițelului din fole, cât și pentru vacă însăși. Vițelul fără lapte nu se poate dezvolta normal, iar vaca prin nutrirea vițelului din fole și prin muls, slăbește peste măsură. Pentru încunjurarea acestei scăderi, vaca înainte de fătare cu două luni, trebuie lăsată ca să înțarce. Înțarcatul se face așa: vaca se mulge tot mai rar, pînă când înțarcă de tot.

DE LA SATE

Duminică, 11 Martie, întrunindu-se membrii cercului cultural «Năeni» din jud. Buzău, în școala din com. Năeni, în ședința publică, unde un forte numeros public asistă, a vorbit:

1) D-I I. Begu-Bréza despre alcoolism 2) S'a jucat de elevii de cl. V din Năeni, piesa «De necaz», care a reușit de minune. 3) S'a ținut de un elev poezia «Pocăința bețivului». 4) A vorbit d-na Popescu-Năeni despre femeia română. 5) D-I I. D. Nicolescu-Vispesci despre economie. 6) D-I, Popescu-Năeni despre cultivarea legumelor.

* * *

Cu ocaziunea venirii d-lui fost Prefect de Prahova, Luca Elefterescu

a d-lui fost revisor școlar, Gh. Nicolau, și a altor persoane notabile din Ploesci, în comuna Poenarii-Ralli, în ziua de 19 Noembrie 1900, s'a dat o frumoasă serbare școlară, care a strălucit prin numeroase discursuri pronunțate de d-l Prefect, d-l revisor școlar și învățătorul școlii. Serbarea, la care au luat parte și copiii de la școlile comunelor vecine, a rămas adânc săpată în sufletul numerosului public, care a luat parte.

* * *

Duminică, 4 Martie a. c., între orele 4—8 p. m., a avut loc o frumoasă ședătoare la școala «Gh. Asachi» din comuna Bodescii-Precistei, jud. Nâmțu. În asistența unui public numeros, elevii acestei școli, au jucat piesa teatrală «De necaz» au recitat anecdotele Lună ori Sore?, Țiganul la Tariograd, Minunea lui Mahomet și Mama țiganului. Doi elevi au reprodus dialogul «La cameră» din citirea de d-l Mătăsariu etc.

Printre acte a cântat corul școlii: Marșul Regal, Imn patriotic, Hora junilor. Hora de la Plevna și Deșteptăte Române (tip de marș). D-l Ion Idicănu învăț., vorbește de «Importanța ședătorilor».

Publicul a rămas prei mulțumit și și-a exprimat dorința ca aceste ședători să fie cât se poate mai dese.

* * *

Tragerea loteriei, aprobată și autorisată de Onor. Minister de Interne cu No. 14.141/98, pentru ridicarea unei biserici în orașelul Mangalia s'a amânat pentru ziua de 23 Aprilie, 1901.

Din cauza sărbătorilor, atelierele tipografiei noastre fiind închise, No. 28 și 29, le vom scöte împreună și se vor expediä la 15 Aprilie curent.

MULȚUMIRI

Următoarele persoane bine-voind a contribui la cumpărarea unui clopot mare pentru școlă, sub-scrisul, în numele școlii, aduc căldurose mulțumiri: d-lor Tache Marinescu, factor, 1 leu; Pavel St. Voica, primar, 1 leu; Florian P. Petrescu, avocat, 1 leu; Ștefan Demetrescu, notar, 1 leu; Gheorghe D. Peța, factor, 1 leu; Oprea I. Popescu, învățator, 1 leu; Ștefan Rădulescu, comerciant, 1 leu; Gheorghe Rădulescu, maister, 1 leu; Petre Popa Ciucă, cântăreț, 1 leu; Marin G. Luțescu, notar, 50 bani și Gheorghe Țecu, ferar, 50 bani.

Oprea I. Popescu.

Inv.-diriginte, Drânic.-Doj.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 9 Aprilie a. c. orele 11 a. m., se va ține licitațiune publică prin oferte orale, pentru darea în întreprindere a dărâmării caselor a acestui Minister, fosta Epureanu, ce se află pe locul școlii Normale de Institutori din Bulevardul Maria, București.

Materialele rezultate din dărâmare se vor lua de antreprenor în schimbul sumei ce va oferi pentru ele și care se va depune integral la semnarea contractului, liberându-i-se concurentului garanția care va fi obligat a depune de 10% din prețul oferit pînă la aprobarea licitației de Minister.

Materialele vor fi ridicate și terenul cu desăvîrșire nivelat cel mai tirgîu în termen de 10 zile de la semnarea contractului.

p. Ministru (ss). Adamescu.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărire și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, senator*. — *Administrador și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar*. — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și fost locuitor de Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Ceoropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneștanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Gărdescu Ion, 1-colonel (Bucuresci), lei 5; Ionescu C., colonel (Bucuresci), lei 5; Dr. Felix Iacob (Bucuresci), lei 5; Ciocălțeu P., învățator (Galicinica Dolj), lei 1; Dinescu B., notar (Tariceni Prahova), lei 1; Predescu Stanca P., (Tariceni Prahova), lei 1; Stănescu Anica I., (Tariceni Prahova), lei 1; Ștefănescu Eufrosina G., institutore (Bucuresci), lei 5; Bălșănescu Elena, institutore (Bucuresci), lei 3; Alexandrescu Gr., comerciant (Bucuresci), lei 12; Boboc, funcționar (Bucuresci), lei 3; Mavrodin Eugenia, institutore (Bucuresci), lei 2; Tudoran Vasile, rentier (Bucuresci), lei 2; Cronberg, comerciant (Bucuresci), lei 2; Georgescu I., Berar (Bucuresci), lei 2; Mihăilescu Simion, comerciant (Bucuresci), lei 2; Grigorof A. G., comerciant (Bucuresci), lei 3; Crețulescu T. D., comerciant (Bucuresci), lei 3; Dumitrescu Aristotel, comerciant (Bucuresci), lei 2; Solacolo Const. D., funcționar (Bucuresci), lei 3; D-r Westfried, medic (Bucuresci), lei 4; Pop Al., profesor (Bucuresci), lei 2; Constantinescu Petre, comerciant lei 2; Vlădescu Fl., învăț. Grecesci (Meh.) lei 1; Ionescu G. C., institutor (Sofia), lei 3; Stroescu V., instit. (Sofia), lei 3; Rusu Emil, instit., (Sofia), lei 3; D-r Trifon Tașcu G. medic (Sofia), lei 3; Trifon Petre G., student (Lyon), lei 2; Trifon Alex. G., comerc., (Sofia), lei 3; Crajda Teodor M., comerc., (Sofia), lei 3; Ghiulamila Gh., comerc., (Sofia), lei 3; Ghiulamila Dima, comerc., (Sofia), lei 3; Paligora Spiru, comerc., (Sofia), lei 3; Paligora Gh., comerc., (Sofia), lei 2; Dabo Constantin, comerc., (Sofia), lei 2; Ionescu Mihail, comerc., (Sofia), lei 3; Trifon Trifon G., comerciant (Sofia), lei 2; Păunescu Vasile, învăț. (Maia), lei 2; Comănescu I., învăț. Nanov (Teleorman), lei 1; Spineanu N. D., institutor (T-Severin), lei 2; Mihăilescu Roman, învăț., Vanju-M. (Meh.) lei 1; Georgian George, învăț., Schela-Cladovei (Meh.), lei 1;

(Va urma în No. viitor).

Arbori și Arbusti roditori, floriferi și de umbră

DE LA

Pepiniera C. C. Datculescu din Slobozia-Galbenă
(jud. R.-Sărat).

30 HECTARE DE CULTURĂ SPECIALĂ

Catalogul împreună cu modul d'ea se planta, se trimite la cerere adresată
Magazinului Datculescu 117 Victoriei, București.

PORUMBURI
Ovăsură albă
„ neagră
Vaci și tauri
de reproducție.

*

Semințe de cereale selecționate

ȘI

ALTE PRODUSE

DE LA

Ferma lui C. C. DATCULESCU din
Slobozia-Galbenă.

**LUZERNA de
Provence**
GAZON
Amestec furajer
de cosit și
pășcut mai mult
an.

*

*Expedițiunile se fac franco vagon Gara Făurei pentru Muntenia, iar
prin R.-Sărat pentru Moldova, în saci cu plumbul de garanție al Fermei.
Dacă nu se trimet saci, se pun nozi, mușama, cu adaos de 1 lea, cari
devin proprietatea cumpărătorului. Costul se plătește la comandă.*

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efțin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lăc pentru salon cu elastic
și șirete, 12,95, 11,95

de lăc întregi, 14,95, 13,95
» » facon Klappe, 15,95
» » pentru d-nișofit, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glăce vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95
» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
» » nasturi, 14,95, 13,95
» » piele rus. 15,95, 14,95

— Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
» » franțuzesc, 12,95
» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
» » High-Liffe, 16,95
» color. 12,95, 11,95, 10,95
» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95,
5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
» fete 6,95, 5,95, 4,95
» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se pôte găsi în-
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
efține.

Magazinul la toate sezoanele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5%
din prețurile însemnate, prezentând cuponul.